

stort Antal Ansøgninger, der ikke er blevet fyldestgjort, skønt Ansøgerne, efter hvad Skoleraadene oplyser, er fuldt kvalificerede. I et enkelt Amt, saa vidt jeg husker Skanderborg, var det ca. 90 og i Ringkøbing Amt endogsaa ca. 100. Det er over det dobbelte af det Antal, der bliver tilfredsstillet, og derfor er det mig en Glæde, at der af det Beløb, der her bevilges, kan blive noget tilovers til de Ansøgere, der ikke er blevet tilfredsstillet i første Omgang.

Med disse Udtalelser skal jeg, som sagt, anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Nina Bang: Det foreliggende Lovforslag er jo en Følge af Dyrtiden, og ligesom mit Parti i andre Forhold har været villigt til at hjælpe paa Dyrtidens Tryk, er det det ogsaa her, navnlig ogsaa fordi det her drejer sig om øget Adgang til Kulturtilægnelse for Ungdommen. Af den Statistik, der er vedlagt Lovforslaget, ses det, at der til Vinterhalvaaret 1918—19 er indkommet godt 2 000 Ansøgninger. Af dem er paa Forhaand udskudt 400, der blev betragtet som ukvalificerede, men af de 1 642, der blev tilbage, har man kun haft Penge til 1 027, medens man har maattet tilbagevise 615 Ansøgere, der er erkendt fuldt ud kvalificerede til Understøttelse.

Det er med stor Tilfredshed, at jeg har set, at Behandlingen af dette Forslag om en Forøgelse af Understøttelsen til Folkehøjskolerne i Folketinget har givet Anledning til en mere principiel Debat om Reglerne for disse Understøttelsers Uddeling, bl. a. om Ansøgningsskemaerne, der viser sig at være udelukkende beregnede paa Landbruget og maaske endda ikke bringer Ansøgerens Faders virkelige Formueforhold frem, saa at man ikke ganske kan se, om Faderen ikke muligvis kunde udrede Beløbet. Endvidere er det ved denne Debat kommet frem, at der gælder fuldstændig forskellige Regler i de forskellige Skolekredse om Beløbenes Størrelse. Man kan altsaa heller ikke være sikker paa, at der ikke ogsaa foreligger forskellige Bedømmelser af de indsendte Ansøgninger. Den højtærede Minister antydede i Folketinget, at der maaske nok blev bedømt efter noget forskellige Principper i de forskellige Skolekredse. Der er ogsaa i Folketinget, hvad jeg ligeledes med stor Glæde har set, rørt ved et Forhold, som næsten udelukker Byungdommen fra Skolerne, nemlig den lange Tid i Forvejen, til hvilken Ansøgningerne skal indsendes. For Byernes unge gælder det jo, at de snart lever under

et overvældende Tryk af Arbejde, der skal udføres, og snart under den store Arbejdsløsheds Tryk. Men det er under de kapitalistiske Forhold og navnlig under Krigen urolige Forhold ganske umuligt for Byungdommen et halvt Aar i Forvejen at overse, hvorledes Arbejdskonjunkturerne og dermed Muligheden for at komme paa Højskole vil stille sig. At der alligevel er en Trang hos Byungdommen til at komme paa Højskole, viser sig ikke blot ved den store Tilstrømning til de midlertidige Lærestalter for arbejdsløse, der er oprettede under Krigen, men ogsaa ved det større Antal Ansøgere, der trods den lange Frist dog endnu kommer fra Byerne. Desværre kan man ikke af Statistikken se Byungdommens Lyst til at komme paa Højskole undtagen for Københavns Vedkommende. For København er Forholdet det, at der er indkommet 53 Ansøgere, men København har ikke haft Penge til at bevilge mere end 6 af disse 53 Ansøgere et Ophold paa Højskole. Det er dog ikke saaledes, at Resten af disse 53 er ukvalificerede Ansøgere, tværtimod erklæres det fra Københavns Magistrat, at der foruden de 6, der har faaet, var 36, som man maatte erkende for trængende og fuldt kvalificerede og værdige Ansøgere. Det er et Forhold, der begrunder, at det fra vort Partis Side er blevet henstillet til Administrationen at sørge for, dels at disse Ansøgningsfrister bliver forkortet, og dels at der bliver givet rigeligere Midler til Byens Ungdom, samt at Ansøgningsskemaerne bliver forskellige, saaledes at der bliver Ansøgnings-skemaer baade for Byungdommen og for Landungdommen.

Med Hensyn til den Forøgelse, Folketinget har foreslaaet af Beløbene til Understøttelseskasserne for de afgaaende Lærere fra Folkehøjskolerne, skal jeg kun paa mit Partis Vegne tilslutte mig til denne Foranstaltning.

Jeppesen (Næraa): Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører for Venstre (N. K. Kristensen) i hans Udtalelser om Højskolens Betydning for den danske Ungdom. Jeg tror, at den har haft overordentlig stor Betydning for den danske Ungdom, og derfor mener jeg ogsaa, at man skal gøre det saa let at komme paa disse Skoler, at Tilstrømningen kan blive endnu større, og særlig gøre det let i økonomisk Henseende, saaledes at de, der er allerdaarligst stilled i vort Samfund, i langt større Grad, end det har været Tilfældet hidtil, kan komme til Højskolerne.